

Tekstforandringer, som ikke altid ere Forandringer i Toldsatserne, enten opad eller nedefter. Naar jeg har stillet denne samlede Række af Forslag, er det ud fra den almindelige Anskuelse, som jeg fremsatte her i Tinget ved 1ste Behandling, nemlig at det i dette Øjeblik ikke gælder om at svække Landets Erhverv, men om at støtte det, og det er en Anskuelse, som jeg ikke er ene om at nære. Det har interesseret mig i de sidste Dage at se, at den ogsaa finder Tilslutning hos vor store Handelsstands Ledere, nemlig i Grossererforeningens Handelsberetning for Maret 1896, hvori det med Styrke udtales, idet der henvises til de vanskelige Aar, hvorunder vor Eksport arbejder paa forskellige Markeder, at man ikke alt for meget bør nøjes med at lægge Børgten paa den ene Streng, man har paa sin Bue, men maa søge at styrke alle danske Erhverv saa meget som muligt, for at man i det Tilfælde, at den ene Streng svigter, kan have andre at holde sig til. Dette er min almindelige Betragtning, og ud fra den har jeg ikke alene ønsket at beholde den bestaaende Bestyttelse, men ogsaa optaget de Ønsker, der ere fremsatte f. Eks. af den danske Mølleindustri om Told paa Mel med Undtagelse af grovt Rugmel, for at sætte den i Stand til at modarbejde den Tilbagegang, Udlandets Konkurrence har tvunget den ind paa.

Efter disse korte Antydninger af, hvad min Hensigt var med Opstillingen af mine Forslag, skal jeg gøre nogle Bemærkninger over for Flertallets Standpunkt — et Standpunkt altsaa, som er tilvejebragt gennem Forhandlinger uden for Udvalget. — Der er jagt om dette Standpunkt, at det paa flere Omraader indeholder Fremskridt, og jeg skal ikke benægte, at det kan være Tilfældet. Men der er blandt disse Fremskridt nævnt Værditoldens Opgivelse. Hvad dette Spørgsmaal angaar, skal jeg ikke udtale mig vidtløftigt. Jeg har ved 1ste Behandling ikke sagt stort om Værditolden, fordi jeg altid har betragtet den som en Umulighed og som en død Tanke, der ikke kunde gennemføres. Vi have haft den tidligere hos os, men den blev opgivet for 60 Aar siden med den Motivering, at den havde været til stor Skade for alle Varer: for Statskassen, for Producenterne og for Forbrugerne; man har ogsaa forsøgt den i den

øvrige Verden og i Virkeligheden opgivet den. Selv hvor man har fastholdt den stykkevis, er man nu ved at opgibe den helt. Jeg har derfor aldrig betragtet den som andet end som et Ønske uden Livskraft. Og nu, da den er kvalt af sine egne Plejeforældre, skal jeg ikke betragte dette som et Offer til de Opsættelser, jeg deler, men som et Offer til den haarde Nødvendighed, og jeg skal ikke sige andet dertil, end hvad man plejer at sige om de døde: Fred være med den. Jeg tænker ikke, den vil opstaa mere. — Hvad de enkelte foreslaaede Toldsatser angaar, siges det ogsaa, at de indeholde Fremskridt, og ganske vist er der forskellige af disse Toldsatser, der ikke indeholde saa store Nedsættelser, som man tidligere har krævet. Men denne Moderation er ikke saa stor, som det synes. Thi det Resultat, der foreligger fra Flertallets Side — jeg bortser her fra Finanstoldsatserne og tænker blot paa de beskyttende Toldsatser — nedsætter dog, saa vidt jeg har kunnet tælle, ikke færre end 103 Beskyttelsesafgifter og deriblandt omtrent alle de Forhøjelser, som det oprindelige Regeringsforslag indeholdt, og som skulde modbalancere de Nedsættelser, man paa andre Punkter havde foretaget i samme Forslag. Det almindelige Resultat, der fremkommer, er altsaa Nedsættelser paa en stor Mængde Punkter. Med Hensyn til disse Nedsættelser vil jeg sige, at selve dette, at de ere forholdsvis maadeholdne, ikke i mine Øjne er et Forvar for dem, men derimod det modfatte. Sagen er nemlig den, at der er to Standpunkter, jeg kan forstaa. Det ene er det, jeg slutter mig til, nemlig at beskytte det danske Arbejde gennem Toldsatser, der virkelig ere et Bærn for det mod den udenlandske Konkurrence. Det andet Standpunkt, som jeg kan forstaa, er det at ville staffe Forbrugerne billige Varer og derfor enten ganske affkaffe Toldsatserne eller tilvejebringe saa alvorlige Nedsættelser, at de virkelig komme Forbrugerne til gode. Men det sidste vil ikke ske efter de af Flertallet foreslaaede Nedsættelser; derfor betragter jeg det ikke som en Forbedring, at de ere modererede noget. Jeg mener, at der ikke er god Mening i det Resultat, hvis Hensigten fremdeles er, at man vil kæmpe for at staffe Forbrugerne billigere Varer. Thi det kan man ikke gennem disse Toldsatser.